

Tisbe átkukucskál a falon

Látom, a karod izmos, és az állad
egészen valószerűtlenül szimmetrikus.
Annyi mindent mondanék neked, és talán
lehetne is, de tudod, nem tudok, csak
magyarul. A költészet: örök és egyetemes,
halhatatlan és általános, de mit tegyek,
ha te nem tudsz magyarul, és én nem beszélek
más nyelveket.

A holdkóros Seherezádé

Hogy az éjszaka közepén valóban felébredtem volna
magamhoz nyúlni, vagy csak álmodtam, nem tudom,
ahogy azt sem, hogy te mit gondolhattál a takaró túlfelén:
hogy ha már egyáltalán, akkor miért nem veled.
Idővel a vágy már kevésbé érdekes, néha mégis feltűnik,
mint a volt szeretők egy-egy részlete az emlékezetben:
a mellkas izma, a szájnak egyetlen rándulása.
Ha mégsem álmodtam, hogy félrefordultál,
remélem, legalább te nem voltál ébren.

Judit szerelmes éneke

Mikor rájött végre, hogy róla beszélek,
hogy a beszédem iránya ő,
cserébe nem rólam kezdett el beszélni,
egy lehetséges rólunkról, ó, nem,
csak megterített,
és mesélni kezdett a többiekről.

Meghallgatni százszor.
Engedni, hogy róluk beszéljen, újra és újra.
És hű lenni hozzá úgy, hogy nem beszélni róla.
Mert ő nem az, akikről beszél:
ő az, hogy beszél.
Nincs más.

Gemma Donati füveskönyve

Szerelmes nem lesz az ember.
A szerelem elhatározás kérdése.
Nyilván te is ismered a pillanatot,

amikor mint egy elszakadt függönyön keresztül
meglátsz valakit, és te eldöntheted,
hogy szeretni fogod-e őt vagy sem.

A pillanat, amit a közbeszéd úgy nevez,
„meglátni és megszeretni”,
épp az a pillanat, amikor még vissza lehet fordulni.

Legyen eszed. Lehet, hogy halhatatlan
a szenvedély, de te mégis halandó vagy:
eszerint élj.

Turi Tímea (Makó, 1984): költő, szerkesztő. Legutóbbi vers-
kötete: *A dolgok, amikről nem beszélünk* (Magvető, 2014).